

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש ינש םויל תירחש תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

sterstück des Schöpfers! ihrer Zeugung Frucht geben sie einem fremden Namen preis und regen auf den Zorn und die Rache Gottes. Waffne dich gegen die Lockung der Buhlerin, versenke dich nicht an den Gluthen ihrer Schönheit; wer sie berührt, verzehret die unkeusche Flamme; er taumelt hinein in das Gemach des Todes, und wird gestossen in den Schlund der Hölle; er stürzt in's Verderben und richtet sich nimmer auf. Darum erfreue dich eines mäßigen tugendhaften Lebens, theile es mit einer treuen Gattin; dann wird alles bewundern, welche Zweige der fruchtreiche Stamm dir treibet, die schön gereicht deinen Tisch umgeben und heilige Gesänge der Gottheit weihen — o welchen Jubel regen sie in deinem Herzen auf. Darum trinke aus deiner Quelle reines Wasser, und verabscheue den verstohlenen

כְּשָׁפִים . הַמְשַׁמְאִים
 אֶרֶץ וּמַחְנִיפִים . וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָמֶן מִסְּלָפִים . זְרָעִם
 לְשֵׁם אַחֵר מִחֲלִיפִים .
 חַמַּת יֵא וְקֶצֶף מֵאֲנִיפִים .
 טוֹב עֲצָמְךָ מִסּוֹטֶה
 נְאוּפִים יִפְיֶה אֶל יְדֵיחֶךָ
 לְרִשְׁפִים . כָּל נוֹגְעִיחֶךָ
 בְּאוֹר גְּשֻׁרָפִים . לְחֲדָרֵי
 מוֹת הַהֵם גְּשַׁאֲפִים .
 מַעֲמָקֵי שְׂאוֹל נְהַדְפִים .
 נוֹפְלִים לְשַׁחַת וְלֹא
 גּוֹקֵפִים . שְׂמַח בְּחֻלְקֶךָ
 בְּחַיִּים יִפִּים . עִם לְקוֹחָה
 לְךָ וְהַכֹּל צוֹפִים . פּוֹרִיחֶה
 רַתְפְּרִיחֶה לְךָ עֲנָפִים .
 צְמוּדִים לְשֶׁלְחֶנְךָ
 מִקִּיפִים . קוֹדֵשׁ חֲלוּלִים
 לְאֵל מִצְנִיפִים . רְנָה
 בְּלִבְךָ אִזּוֹ מוֹסִיפִים . שְׁתָּה
 מִבוֹרֶךָ מִים כְּסוּפִים .
 תָּעֵב גְּנִבַת מִים
 מְנוּפִים :

Genuß eines schlammigen Wasfers. Mein! schlammige Wasfer stehle nimmer! freue dich deines Antheils, und er wird dir wohl gedeihen. —

Du sollst nicht stehen.

Entferne dich von Diebesbanden, sie plündern, stellen fremdem Eigenthume nach, belauern aus dunkeln Verstecken, durchbohren von Finsterniß begünstigt die Wände, pressen sich zusammen und schlüpfen durch die Lücken, und stehlen so anderer mühsamen Fleißerwerb. Sie stellen die Reichen nackt hin, geben die Ueberflußgewöhnten dem Hunger preis, und setzen die Gemüther in Angst und Furcht. Sie lauern im Hinterhalt auf Straßen, um arglose Wanderer zu berauben; sie zücken gegen sie blanke Waffen, und sind sonach zum blutigsten Mord gerüstet. Sie entreißen wie offene Feinde Gepäck und Leibgewand, und fallen an wie die reißenden Wölfe. Aber ihr blutbeschwerter Raub zerfließt in Nichts, sie ziehen damit den Fluch in's Haus, ihr Nachlaß ist kein gesegnetes

טו טנופים מים לא
תגנב. שמח בקלקך
ובשוב תנוב:

ק"ו לא תגנוב:

תרחק מחבורת גנבים.
שודדים ללא למו
אורבים. רואים באשנבי
ערבים. קירות בחשך
נוקבים. צודדים ובאים
באשנבים. פעלת יגיע
אחרים גונבים. עשירים
ערומים מציבים. שבעים
ללחם מרעיבים. נפשות
מפיהים ומדאיבים.
מארבים על דרכים
יושבים. לגזול לכל
עוברי נתיבים. כלי זין
עליהם מלהיבים. יחד
גם להרגם רוחבים.
מעונו ובגדו שוללים
באויבים. חוטפים
ושורפים כזאבים. זרה
עמלם לריק חושבים.

Gut, denn alle Flucharten lasten darauf. Ihr Körper ist dem Henkerbeil verfallen, ihre Schande wird auf belebten Straßen zur Schau getragen, und das Strafurtheil zur Warnung öffentlich vollzogen. Darum sammle nur was der Fleiß dir redlich erworben, den genieße, der wird dich erquickten. Strebe nicht mein Sohn nach Reichthümern, und hänge nicht an den Schattenschildern der Lüge. Die Lüge sollst du nicht gegen deinen Nächsten behaupten, dann wird dich nimmer Unglück treffen.

Du sollst nicht falsch zeigen!

אטו Schließ deine Lippen schändlichen Ausfagen, schliesse dich nicht spitzfindigen Schwägern an, sie sprudeln von Trugschlüssen und ihre Saat ist Dorn und Distel. Sie spizen wie Pfeile ihre Zungen, und ihrem Munde

וּמֵאָרְרָה לְבַתֵּיהֶם
שׁוֹאֲבִים. הוּז בְּרָכָה
אַחֲרֵימוּ לֹא עֹזֵבִים.
דְּבָרֵי אֹתָעֲלֵיהֶם קוֹבִים.
נְוִים לְמַה לְוִמִּית
מְחִיבִים. בְּשִׁתָּם
בְּרַחֲוִבוֹת מְסוֹבְבִים
אִידָם בְּבוֹא יְרֵאוּ רְבִים.
אֶסוּף יִגִּיעַף הַמְּוִבִים.
אֶכּוֹל וּלְנַפְשִׁי יְהוּ
עֲרִבִים. אֶל תִּפְנֶה בְּנֵי
אֶל רְהִבִים. וְאֶל תְּהִי
עִם שְׂמֵי כְּזוֹבִים:

סז כְּזוֹבִים בְּרַעַף לֹא
תַעֲנֶה. וְרַעַף אֶלֶיךָ לֹא
תֵאָנֶה:

ק"ט לֹא תַעֲנֶה:

אטו שְׂפֹתֵיךָ
מִתְּפֹלְצִים. בַּל תִּתְחַבֵּר
לְדַצִּים. גּוֹלְשִׁים דְּבָרִים
נִמְרָצִים. דְּרֹדֵר זֹרְעִים
עִם קוֹצִים. הַשׁוֹנְנִים
לְשׁוֹנָם כְּחֻצִים. וּפִימוּ

entsprühen Flammen; sie denken auf Ränke, und sinnen auf Trug; heuchelnd sind sie der Verleumdung Boten, und die Darstellung falscher Zeugnisse ist ihr Rednertalent. Frech ist ihr Anblick, gefährlich der Wink ihres Auges, der Basilisken gleich beißt und verwundet. Bosheit ist ihr Ziel, Unheil ihre Lust. Sie fachen Zwist unter Brüdern an, stiften Zwietracht, und zerreißen die Bande der Geselligkeit. Sie sind Gottverhasste abscheuliche Kreaturen, und fallen einst den Höllengluthen anheim. Ihre Schandthaten häufen sich ob ihrem Haupte, Ausatz verbreitet sich über ihre Haut, Flüche krallen sich in ihrem Körper ein, und Gift und Galle schlürfen sie aus ihren Kelch. — Darum bewahre deine Zunge vor niederträglichen Reden, und verabscheue Lug und Trug und Greuelthat. Greuelthat und Unzucht werde nie die Weide deiner Lust, dann leitet er dich auf des Glückes Weide —.

יְפוּצִין נְצוּצִים • זֹמְמִים
 אָזֶן וּמְרֹמָה יוֹעֲצִים •
 חֲנָפִים וְלֶרְכֵל אֲצִים •
 מַפְלוֹת עֵדוֹת שְׂוֵא
 פּוּצִים • יְהִירִים וּבְעִין
 קוֹרְצִים • כָּצַפְעוּ נִי
 נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים • לָרַע
 רָצִים וְלֹאֲדָצִים • מְדַנִּים
 בֵּין אַחִים מְנַצִּים • נוֹתְנֵי
 מַחְלוּקֹת וְגֵדֵר פּוֹרְצִים •
 שְׂנוֹאִים לֹא וּמְשַׁקְצִים •
 עֲתִידִים לְמְדוֹרֹת אֵשׁ
 וְעֲצִים • פְּעָלָם עַל רֵאשָׁם
 קוֹבְצִים • צָרַעַת בְּעוֹרָם
 מְנַפְצִים • קָלְלוֹת
 בְּבִשְׂרָם רוֹבְצִים • רוֹשׁ
 וְלַטְנָה בְּכוֹסָם מְצִים •
 שְׂמֹר לְשׁוֹנָה מִנְּאוּצִים •
 תִּתְעַב תְּרַמִּית שְׂקֹר
 וְשִׁקּוּצִים •
 מִן שִׁקּוּצִים וְזָנוֹת אֵל
 יְהִי מְרַעָה • וּבְמִרְעָה טוֹב
 הוּא יִרְעָה •

Gelüste nicht nach **לא תחמוד בית** ק"ס
 dem Hause deines
 Nächsten! רעף.

תחמודות בתים ואוהלים. שקר החן
 ויופי הבליים. רשע חומסים וגוזלים. קנין
 אשר קנו עמדים. צופה עין תאות שללים.
 פז וכסף וכל בצע כלולים. עש בגדים
 ורקב בדים. שדה וכרם לרוח נחלים.
 נפש וכל אשר לה נוטלים. מלחמוד אלה
 עין תעלים. למה תהיה בפלילים. כסות
 אלמנה חובלים. יתומים חומסים ולא
 חומלים. טורחים להשיג גבול עולים
 חוטפים עניים ודלים. זעת יגיע אחרים
 גוזלים. וגשף ותרבית מכפילים. הרא
 לקברות הם מובלים. דבר הון בידם לא
 מובילים. גחלים פקש אותם אוכלים.
 ביום עברה לא מצלים. אנשים אשר עולה
 פועלים אלה הדברים בלא תחמד תרולים.
 אם תשמרם ולב לאל תשלים. חן אז תצליח
 בכל מפעלים. אורף יזהיר כמשכילים.
 אשר שני עולמות נוחלים. ויאשרוה קטנים
 וגדולים:

ס"ז גדולים וקטנים נעו מקולות. ונשמות
 עפו מקולי קולות:

קו"ס וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲדָה קְדוּשָׁה בִּי אֶתָּה קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק אֵלֶּה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים. אֲשֶׁר גִּתְּנוּ לָעַם חֲשׂוֹקִים.
בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת וְלִפְיָדִים וּבְרָקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד
בְּאֵימָה וְזִיקִים. בְּנִשְׁיָקָה מִפִּי שׂוֹכֵן שְׁחָקִים. מִבּוֹאֲרִים
וּמִחֲזִיקִים. מְשׁוּלִים בְּכָל מִתְקַן אֲכָלִים וּמִשְׁקִים.
מִנּוֹפֶת צוֹפִים וּמִדְּבֶשׁ מִתּוֹקִים. בְּתִשְׁעִים וְשִׁמְנָה פָּנִים
בְּפְרוּשׁ חֲקוֹקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טַמֵּא
נְחָקִים. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טְהוֹר מִחֲשָׁקִים.
מִנֵּן וְדָגְלוּ נְדָרָשִׁים וּנְהַקִּים. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה מִצּוֹת זְקוּקִים. מֵאֲתִים וְאַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה
בְּעֵשֶׂה לְהַקִּים. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁנָיִם וְחֲמִשׁ בְּלֹא
תַעֲשֶׂה מִתְחַזְּקִים. בְּעֵלִיל שְׁבַעֲתִים מִזְקִים.
וְשׁוֹמְרִימוּ גָּעַר לֹא נִזְקִים. וְלוֹיֵת חֵן לְרֹאשׁוֹ
מִעֲנִיקִים. וְלִגְדָּרוֹתָם עֲשׂוֹר עֲנִיקִים. מִשְׁמַחִים לֵב
וְעֵינַיִם מִבְּהִיקִים. מִתּוֹק לְנַפֵּשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמוֹ
מִפִּיקִים. עֵץ חַיִּים חַיָּא לְמִחֲזִיקִים: וְכַעֲלֵתָהּ עַל
דְּעָתוֹ לְתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ. בְּיָא מִסִּינַי בְּכַבּוֹד גְּאֻמּוֹ.
וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ. וְעַרְבָּה לֹא תִרְצֶה לְפָנֵינוּ: וְעַל
כִּי בְּחֲרָבָם הֵם חַיִּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵינוּ.
וּמִהָר פֶּאֶרְזֵן הוֹפִיעַ לָמוֹ. לֹא תִגְנַב שִׁנָּן בְּמַחְנֵינוּ.
וְעַל כִּי בְּגִבּוֹת וּבְגִזְלוֹת הֵם מִפְּעֵלֵינוּ. לֹא קִבְּלוּ
עוֹל תּוֹרָה עֲלֵינוּ. וְאַתָּה מִרְבִּבּוֹרֵת קִדְּשׁ לְתַן עוֹז
לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵינוּ. וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע
הַקְּדִימוֹ. טָרַם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוֹ. וְצַדִּיקָה בְּהַ
נְחִשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְּתָרִים סִימוֹ. לְמַלּוּכָה וְלִכְהֻנָּה

וּלְלוּיָהּ אָיִמוֹ: וּבַעֲשָׂרָה קְדוּשִׁים קִדְשָׁם אֵל לְשִׁמוֹ.
 וּבְשִׁבְעִים שְׁמוֹת יִחָסֶם לְאָמוֹ. וּבְשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
 מִדּוֹת תּוֹצְאוֹתֶם בְּקִימוֹ. וּכְלָל שְׁמֶם בְּשִׁמוֹ. וּכְאֹזֹר
 לְחֶלֶץ הַדְּבִיקֶם לְנֶאֱמוֹ. וְלִסְיֵי הַפָּרָה שְׁמוֹ מְרוֹמוֹ.
 וַיֵּרֶד הוּא וְכָל קִדְשָׁיו עִמּוֹ. וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד
 הָרוֹמוֹ. וְאַחֲרַי בְּדַבְּרוֹ הִתְרִיד עוֹלָמוֹ: וְעֵשְׂרִים
 וְאַרְבָּעָה מִלְּמַהֲלֵךְ נָעוּ עִמּוֹ. שְׁתַּיִם זֶו בְּהַשְׁמִיעוֹ
 נֶאֱמוֹ. וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. מֵאֵימַת חַי הָעוֹלָם.
 בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר לְעַם עוֹלָם. רָעִישׁוּ אֲמוֹרַת הָעוֹלָם.
 פִּחַר קִרְאָם וְרָעַד הַחֵילָם. חֵיל בְּיֹלְדָה הַבְּהִילָם.
 נָעוּ וְרָעְדוּ וְסָר צֶלְם. וְאַצֵּל קְמוּאֵל בְּאוֹ כָּלָם.
 לְנַחֵשׁ בְּקֶסֶם קְלֻקּוֹלָם. וְשִׁאֲלוּ לוֹ מַה זֶה בָּא
 לְעוֹלָם. שְׁמָא הַיּוֹם לְמִימּוֹ חֲזוֹר עוֹלָם. " לְמַבּוּל
 יָשָׁב לָבוֹא לְעוֹקֶם. וְהִשִּׁיב אוֹתָם בְּשִׁאֲלָם. " עֵז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן לְהַנְחִילָם. וּבְשִׁמְעֶם בְּדֹ נָמוּ כָּלָם. "
 יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. וְרִדְתּוֹ לְהַשְׁכִּילָם. וְכָל דּוֹר
 וְדוֹר וּמְנַהֲיָהֶם. אֲשֶׁר עֲמָדוֹ לְפָנֵיהֶם. וְהַעֲתִידִים
 לְעַמּוֹר אַחֲרֵיהֶם. כָּלָם רַעְמִידִם בְּסִינֵי עַמְהָם.
 לְהוֹדִיעֶם כִּי דוֹר יֵעָנֶה נְחֻשֶׁק מִכְּלָהֶם. טוֹב טַעַם
 וְרַעַת לְהַשְׁכִּילָהֶם. וְכִד מוֹם לֹא הָיָה בָהֶם. כִּי
 שְׂדֵמִים וּמְשַׁלְּמִים הָיוּ כָּלָהֶם: בְּהַגְלוֹתוֹ בְּסִינֵי עֲלֵיהֶם.
 וּבְפָנִים הַרְבֵּה נִרְאָה לָהֶם. מְדַבֵּר אֲנֹכִי עִם כָּד
 אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהִרְאוֹתֵיהֶם. פָּנִים
 בְּאֵימָה לְמַקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בִּינוּנוֹת לְמַשְׁנַת
 עֲרֵפֵיהֶם. פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת לְתַלְמוּד חֲכָמֵיהֶם. פָּנִים
 מְסִבִּירוֹת לְאַגְרוֹת טַעֲמֵיהֶם. כְּעֵתִיק יוֹמִין וְצַח
 נְדָמָה לָהֶם. נְחַמְרִים בְּהַר חֶמֶד עֲרֵךְ לְפָנֵיהֶם.

וְהַקִּים וּמִצּוֹת מְזֻבִּים וְשָׁבַר אֶת־נְיָהֶם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 אֹתָם הָאָדָם וְחַי בָּהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם.
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיהֶם וַיְמִי בְנֵיהֶם: וְדַבּוּר אֶחָד (נ"א שתי
 דברות) מִפִּי בְּמַלְלוֹ. שְׁתֵּים זו בְּהַשְׁמִיעוֹ לְקַהְלוֹ.
 רַחֲקוּ שָׁנַיִם עֶשֶׂר מִלְּמַפְחֵד חִילוֹ. וּפְרָחוּ גַפְשָׁם
 מִפְּשִׁמְעַ הוֹד קוֹלוֹ. וְהַעֲמִיד עֲנֵנִי כְבוֹד גְּדֻלוֹ. וְשֵׁם
 גְּדוּבוֹת הַגִּיפּוֹ וְהַזִּילוֹ. וְחַי וְשָׁבוּ שָׁנַיִם עֶשֶׂר מִלְּ
 בְּתוֹקֶף חִילוֹ. וְדַבְּרוּ לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ. קָרַב אֶתְּךָ
 וְשָׁמַע מְלוּלוֹ. וְדַבֵּר עִמָּנוּ קִנְיָן פִּעְלוֹ. פֶּן נִמְוֶרֶת
 מֵאֵימַת קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֶל דְּבָרֵי קַהְלוֹ. וַיִּשָּׁב דְּפָנָיו
 וְגַם עָרַב לוֹ. וַיִּקְרָא דְצִיר וְלְמַרוֹמוֹ הַעֲדוֹ. וַיְבִינּוּ לְבִין
 עִם שְׁלִישֵׁי עֶדוֹ. וְהַעֲמִידוּ וְגַנֵּשׁ אֶל עַרְפְּלוֹ. וּפְנֵים
 בְּפָנִים דְּבָר לוֹ. וְקִרְנֵים מִיָּדוֹ לוֹ. יְהִדוּן יְהִדוּן רַעֲשׂוּ
 לְמוּלוֹ. וְדַבְּרוּ לְפָנָיו צוּר וְאָמְרוּ לוֹ. מַה אֶגְנוֹשׁ כִּי
 תִגְדֹּל. וּמַה תִּתְּשַׁבְּהוּ לְמַקְוֵמָנוּ לְהַעֲדוֹ. קִנְיָן
 שְׁעֵשׂוּעִים לְהַנְחִילוֹ. וְהַשִּׁיבֵם אֶל הַנִּיחוֹ לוֹ. מֵאִז
 הִשְׁקַתִּיו לְהַגְדִּילוֹ. קִנְיָן שְׁעֵשׂוּעִים לְנַחְלוֹ. וְדַהֲכַנֵּם
 לְפָנָיו וְלְפָנֵים רַשׁוֹת נְתַתִּי לוֹ. שְׁבוּיֵת מְרוֹם לְתַת
 לוֹ. מְנַת חֶלְקוֹ וְגוֹרְדוֹ. לְלַמֵּד לְבָנֵי כָל אֲשֶׁר יְדַבֵּר
 לוֹ. וּמַהֲרֵ סִינֵי קַבְלוֹ תוֹרָה. לֹא מִפִּי מְלֹאךְ וְלֹא
 מִפִּי שְׁלִיחַ אֲמוּרָה. כִּי אִם מִפִּי מִלֶּךְ עוֹשֶׂה אֲוָרָה.
 מְהוֹר עֵינַיִם וַיִּרְאֵתוֹ מְהוֹרָה. מִפִּי גְבוּרָתוֹ לְבַחִירוֹ
 הוֹרָה. דֵּת בְּאֵר הַיִּשָּׁב מְבוֹאֶרָה. בְּדַבּוּר בְּאַמִּירָה.
 בְּצוּוֹי בְּאַזְהָרָה. בְּתַלְמוּד בְּאַגְדָּה בְּמִשְׁנָה בְּמִקְרָא.
 בְּהִקָּה בְּמִצְוָה בְּבְרִית גְּמוּרָה. עֲרוּכָה כִּפְלֵ וּשְׁמוּרָה.
 וְכָל מִצְוָה שְׁבָה בְּעֵנֵן סְרוּרָה. לְהַתְּבַרֵךְ בְּהוֹנִירָה
 בְּכָל יוֹם בְּרוּחַ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: וּבְאַלְפֵי שְׁהִיָּא לְכָל

האותיות ראש. פתח באנכי לדברות ראש. להודיע
שהוא אלהי קדם ראש. בראשית ראש. ובאחרית
ראש. ראשון ואחרון בסוף ובראש. צופה מר
יהיה בסוף מראש ולמה באלף פתח בראש. כנגד
אלף דור שצפה מראש: לתן להם אמונת ראש.
לצוות להם דבר מראש. ועבר מהם תשע מאות
ושבעים וארבעה לפרוש. ולסוף עשרים וששה
דורות השק תבואת ראש. דבר צורה לאלף דור
מראש. לנהול חוק נסוכת ראש. בתעצומותיה
דחקור וקדוש. להשתחות ולכרוע ולקוד ראש.
לאל חי וקים המתנשא לכל דראש: ובשורם
צבאות אלים. כי למתן דת זכו סגולים. וכברו
בה נדגלים. נתנו שבה ותהלה לאל אלים.
והמון גדודים וכתי אראלים. שיר ותשבחות
מפארים ומהללים. ושורפים ממעל להם עומדים
ומעלים. וליושב על כפאי רם ונשא מגדילים.
וצבאות גבורי חילים. מנעימים שיר הדודים.
ופאר כרובים ורעש גלגלים. במתן אמון היו גלים.
ומלאכי אש ומים בלולים. בשמחת גות בירת
מסלדים ומחלים. וזה אל זה קוראים ושואלים.
לקדוש וברוך תפארת מכללים. רוממות למלכם
ממללים. ועוזו נוראותיו מגדילים. ושדוש קדושה
לקדוש בקדש מעלים:

שחרית Siehe oben Ende des ersten Tages קדושה.